

FRANKFORT, den 11. Julij.

Volgens berigten uit Odéssa van den 26. Junij, houdt men zich aldaar verzekerd, dat de voorstellen ten behoeve van Griekenland nader door Engeland, Rusland en Frankrijk als ultimatum zullen overgegeven worden, met bepaling van eenen termijn van veertig dagen om die aan te nemen. Blijft de Porte in hare weigering volharden, dan zullen de gezanten dier mogendheden Konstantinopel verlaten en consuls naar Griekenland gezonden worden, om betrekkingen met de Grieksche overheden aan te knopen. Bovendien zullen de vloeten dezer mogendheden, doch zonder vijandelijke maatregelen te nemen, verlijndere, dat de Turksche en Egyptische eskaders vorderen toevoer van troepen en krijgsmiddelen naar Griekenland brengen kunnen. Deze bijzonderheden kan men als echt aanmerken. Oostenrijk en Pruisen schijnen nog niet toegetreden te zijn.

WARSCHAU, den 25. Junij.

Uit het rapport betrekkelijk de zamenzwering in Polen blijkt verder, dat de luitenant-kolonel *Krzyzanowsky* de eerste zamenspraak had met afgezonden uit Rusland. Volgens de bekentenis van dezen, was hun voornaamste oogmerk, bij het in aanraking komen met het Poolsche genootschap, om te bevorderen, dat, in val eener revolutie in Rusland, de Polen alle in het werk zouden stellen, ten einde den grootvorst *Konstantijn* te beletten in Rusland te komen om de zaken weder om te keeren. Het schijnt dat *Krzyzanowsky* geantwoord heeft, dat het Poolsche genootschap wel zou medewerken, mits men den dood van den grootvorst niet eischte. Men kwam overeen, dat tot het aanknoopen der verdere onderhandelingen tusschen de Russische en Poolsche genootschappen eenige personen zouden benoemd worden, maar dat overigens de leden van beide zijden zouden onbekend blijven. *Grodzki* werd van de zijde van Polen benoemd. Aan dezen wendden zich, na verloop van eenigen tijd, de afgezonden uit Rusland, *Mouravieff* en *Bestoujeff*, en beklagen zich, dat van de zijde van het Poolsche genootschap zoo weinig tot de verbinding met het Russische werd gedaan. *Krzyzanowsky* had inderdaad wel aan den prins *Jablonowski* en aan het hoofd des Poolschen genootschaps, den graaf *Soltik* te Warschau, kennis gegeven van de gesprekken met de afgezonden uit Rusland; maar daar bleef het ook bij; niets werd er gedaan om betrekkingen tusschen de Russische en Poolsche genootschappen daar te stellen. Middelerwijl kwam er een lijfstraffelijk vonnis tegen drie der in hechtenis genomene leden van het Poolsche genootschap; de overigen werden, bij gebrek aan genoegzaam bewijs van schuld, in vrijheid gesteld. Door de ontkenningen der gevangenen had men den draad van het geheel niet kunnen in handen krijgen. Het genootschap bleef dus wel vrij, maar een aantal personen, die zich min of meer aan hetzelfde aangesloten hadden, onttrokken zich echter van nu af aan. Niets werd er ook van de zijde des genootschaps ondernomen; slechts eenige leden bleven rusteloos voortwoelen. Tot dezen behoort inzonderheid de jonge Prins *Jablonowski*.

In de laatste helft van 1824, had de afgezondene van Rusland *Bestoujeff* een mondgesprek met *Grodzki*, en gaf hem te kennen, dat het Russische genootschap zulke voortgangen had gemaakt, dat men hoopte weldra tot het gewenschte punt te zullen geraken; dat hetzelfde ook betrekkingen met Hongarije, Italië en Duitschland had aangegaan. Hij verlangde, dat men van de zijde der Polen met meer ijver mogt werkzaam zijn. De in de Russische zamenzwering zoo ijverig werkzame kolonel *Pestel* kwam ook in Polen handelen. Hij vertrouwde het Poolsche genootschap nog niet voldoende, en gaf *Krzyzanowsky* gezegd had, dat geen Pool zich ooit met het bloed van zijnen soeverein had bemorst. Te Kiow werd *Pestel*, door middel van den Prins *Wolkonski*, met *Grodzki* in aanraking gebracht. Van dezen vernam hij, dat er een lid van het genootschap van Warschau zou komen. Dit was de Prins *Jablonowski*, die na zijne aankomst dan ook spoedig met *Pestel* in gesprek kwam. Deze zeide hem, dat niet alleen geheel Rusland, maar ook de geheele armee, het juk van het despotisme wilde afwerpen; en verlangde nu te weten wat het Poolsche genootschap ten doel had. De Prins *Jablonowski* antwoordde, dat het eenige oogmerk van het Poolsche genootschap was om Polen weder onafhankelijk te maken, en vroeg of het Russische genootschap hierin toestemde. *Pestel* hernam, dat hiertegen geene bedenking was. *Pestel* heeft getuigd, dat er afgesproken was, dat de Polen ten aanzien van den grootvorst *Konstantijn* zouden handelen op dezelfde wijze als de Russen met de overige grootvorsten zouden doen. Volgens bekentenis van den Prins *Wolkonski*, moest het Poolsche genootschap krachtdadige maatregelen beramen om, zoodra de revolutie zou uitgebroken zijn, de in Polen zich bevindende leden van het Keizerlijke Huis in hechtenis te nemen. De Prins *Jablonowski* ontkent het eene en het andere en zegt, dat er alleen gevorderd was, dat de Polen bij de revolutie geen gebruik zouden maken van de beloften, die de grootvorst *Konstantijn* hun mogt doen.

In 1825 werd er op nieuw gesproken om de tempeliers met het patriottische genootschap te vereenigen; van het getal en het vermogen der tempeliers was hoog opgegeven (doch het is gebleken, dat zij nooit meer dan 24 in getal zijn geweest); men wilde eene som gelds van de tempeliers hebben en weten hoeveel men zij zouden kunnen leveren. Een der tempeliers gelukte het met veel moeite eene som van 1000 zilveren roebels bijeen te verzamelen, doch daarbij bleef het. Het Poolsche genootschap heeft overigens niets ondernomen, en schijnt te hebben willen afwachten wat in Rusland zou uitgevoerd worden. De gebeurtenissen te Petersburg in December 1826 zijn bekend.

PETERSBURG, den 27. Junij.

Berigten uit het leger van Georgie.

Eene bende van 500 man, door *Miras Khan*, gouverneur van Lenkoran, verzameld, had zich op marsch begeven, met oogmerk om het dorp *Lembert*, in de provincie *Karabach*, te plunderen. Men wist niet, dat zich in den omtrek Russische troepen bevonden. De kolonel *Makoff*, van dezen togt onderrigt, zette de bende met een eskadron na en viel, na nog drie halve eskadrons bij zich genomen te hebben, de voornaam-

ste detachementen, die met hunnen buit eene voordeelige stelling gekozen hadden, aan, werd meester, ontnam hun al het vee, hetwelk zij van de ingezetenen gerookt hadden en vervolgde hen 50 wersten buiten de legerplaats.

Bij deze gelegenheid is de luitenant *Makoff* van hetzelfde regiment aan het been met een dolk zwaar gewond, door zekeren *Beiram*, een der strijdplovers, die zeer wegens zijne buitengemeene sterkte berucht was; doch thans door dien officier gedood werd. *Mustapha Beij*, broeder van *Miras Khan*, is krijgsgevangen gemaakt. De goede verordeningen en bevelen van den kolonel *Makoff* hebben dus de eerste poging, welke de vijand van dien kant ondernomen heeft, geheel onafgevoerd gelaten.

Van den 26 tot den 29 Mei, heeft de bezetting van Erivan dagelijks uitvallen gedaan, voornamelijk naar den kant van het gebergte van *Heracius*; doch telkens is de vijand geslagen en tot onder de muren der vesting vervolgd geworden.

Volgens berigt der Armeniers, die uit Erivan ontkomen, schijnen de ingezetenen dier stad, ten getale van 4 à 5 duizend, gebrek aan levensmiddelen te hebben en het slechte weder aldaar rotkoorts te veroorzaken.

Volgens de verklaringen der krijgsgevangenen, zijn *Naghi Khan* en *Vekil Ismael Aga* in de nabijheid van den berg *Ararat*, en alle ingezetenen der provincie Erivan naar den overkant van de rivier *Aras* getrokken. Een groot aantal hunner hebben gebrek aan koren en generen zich met melk en kaas. De Perzen hebben hen gelast, nog verder landwaarts in te gaan; doch zij hebben zich hiertegen verzet en willen zich niet verder van hun vaderland verwijderen.

Hassan Khan staat te *Ghedj Boutah* aan gene zijde van de *Aras* met 5000 man ruitery en voetvolk. De ruitery van *Khoi*, die den 9. Mei in gevecht is geweest, is geheel en al verstrooid.

Onze verspieders, die naar alle rigtingen aan gene zijde van de rivier *Garnitshai* zijn afgezonden, hebben nergens den vijand ontdekt en men vindt van denzelfden tot aan *Sardar Abad* geen spoor meer.

De volkomene gerustheid, waarin de vijandelijke ruitery ons laat, geeft onze leveranciers gelegenheid 15 wersten buiten de legerplaats te gaan.

Den 2. Junij heeft de generaal *Paskevitch* zijne beweging aan gene zijde van *Bezabdal* begonnen.

KROONSTADT, den 23. Junij.

Woensdag den 20. dezer, is zijne Majesteit de Keizer van Peterhoff des avonds ten elf ure onverwachts aan boord van het admiraalschip *Azoff* gekomen. Op hetzelfde oogenblik, gaven twee kanonschoten aan de officieren, ambtenaren en matrozen der vloot, die zich aan wal mogten bevinden, een om naar hunne posten terug te keeren. Des morgens ten drie ure, werd het Russische eskader seil gegeven, om het anker te ligten en om te zeilen. Om negen ure werd de admiraalsvlag aan boord van de *Azoff* gehesen en om elf ure werd de admiraalsvlag terstond opgeheschen en door alle schepen en vloot van Kroonstadt, Kroonslot en *Risbanc* met twee duizend kanonschoten begroet werd.

De geheele vloot geraakte met eenen zachten en gunstigen wind in-zee, en maneuvreerde Donderdag onder het oog van Z. M. den Keizer op de hoogte van *Krasnaia Gorka*. Des avonds ontving het eskader bevel om den togt te vervolgen, en des middernachts kwam Z. M. op onze reede aan boord van het jagt *Porneo*, hetwelk door eene stoomboot op sleeptouw genomen was. De Keizer keerde vervolgens in eene sloep naar Peterhoff terug.

Op denzelfden dag is de Engelsche stoomboot *George de IV.*, welke tusschen Kroonstadt en Kroonslot voor anker lag, met passagiers naar Londen vertrokken.

Het oorlogsschip *Konstantijn* en het fregat *Helena*, welke met de equipage van de garde, onder bevel van den commodore *Billingshaisen*, uit de Middellandsche Zee zijn gekomen, liggen nog op de reede en zullen spoedig het eskader van den admiraal *Seniavine* volgen.

Het fregat de *Boodschapper*, hetwelk provisioneel naar Revel moet vertrekken, is gereed om onder zeil te gaan.

ZURICH, den 4. Julij.

De opening van den Landdag heeft, den 2. dezer, met de gewone plegtigheden plaats gehad, in tegenwoordigheid van het geheele diplomatieke ligchaam, hetwelk van Bern was gekomen. Na de redevoering van den heer burgemeester *de Wyss*, hebben de afgevaardigden, in naam van hun kanton, den vereischten eed afgelegd.

De heer land-aman *Sydler* is den 24. Junij te Appenzel aangekomen. Hij heeft er geene blijkbaar belangrijke overtuigen, maar wel eene regering, die sedert den 18. geheel werkeloos was. Dien dag had de groote raad eene zitting gehouden, die tot aan den avond duurde; toen hadden zich 2 à 300 personen, zoo het scheen ontvredenen over de genomen besluiten, bijeen verzameld, met groot geschreeuw op den zetel der regering aangevallen, de deur der raadzaal opengeloopt, gescholden, geëerd en zelfs dert voorzijten geslagen. Daar de raad eene vernieuwing dezer oproerige voorvallen vreesde, was hij sedert den 18. niet weder vergaderd. Bij zijne aankomst, gaf de land-aman *Sydler* fast om denzelfden bij een te roepen, ten einde zijne volmagten te toonen, en met denzelfden middelen te beramen, om deze wanorde te stuiten.

De raad vergaderde den 26. en reeds den volgenden dag is het onderzoek over deze oproerige voorvallen begonnen. De regering van Buiten-Rhodes (het protestantsche gedeelte) heeft eene afkondiging aan hare onderhoorigen laten doen ten einde zij zich niet mengen in de onlusten, welke in Binnen-Rhodes (het roomsch katholijk gedeelte) hebben plaats gehad.

PARYS, den 9. Julij.

De baron *Cuvier*, staatsraad, en de heer *Broë*, advocaat-generaal bij het koninklijk gerechtshof te Parijs, hebben gemeend het lidmaatschap van den Raad van toezigt over de censuur niet te kunnen aannemen. De heeren *Blairé*, staatsraad, en *Olivier*, raadsheer in het hof van cassatie, zijn in hunne plaats benoemd. Men weet nog niet of de heeren *Cuvier* en *Broë*, wegens hun weerzin tegen het toezigt over de censuur, zullen afgezet worden, even als de heeren *Cair* en *Rio*, die wegens het bedanken als censurs, van hunne posten als hoog'eraren zijn ontzet.

